Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. V.Pădurari)
Dosarul nr.3r-98/24 (nr. 2-23177144-03-3r-26122024)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ
D E CI Z I E

18 martie 2025 **mun.Bălţi**

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător **Elena Grumeza**
Judecătorii **Natalia Costaș, Svetlana Ghercavii**

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de SRL"Antcat",
în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL"Antcat" către Biroul Vamal Nord privind contestarea deciziei de clasificare a mărfurilor,
împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 3 decembrie 2024,-

c o n s t a t ă :

Poziția părții:

La 12.12.2023 SRL"Antcat" a înaintat în instanţa de judecată acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord privind anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr.10 din 04.08.2023, emisă de postul vamal Briceni, Biroul Vamal Nord, în cadrul examinării declaraţiei vamale electronică cu Nr.116017405 depuse de SRL"Antcat" la data de 03.08.2023.

În motivarea acțiunii a invocat că a depus declaraţia pentru marfa (heder pentru floarea soarelui - 3 buc.) cu originea ucraineana de la compania LLC "SUNFLORO GROUP", al cărei distribuitor oficial este SRL"Antcat" pe teritoriul Republicii Moldova.

În baza declaraţiei vamale depuse inspectorul principal al postului vamal Briceni al Biroului Vamal Nord, Lomacinschii Marina, a emis decizia de clasificare a mărfurilor nr.10 din 04.08.2023, prin care a reclasificat codul mărfii vămuite din cel declarat în declaraţia vamală - 843359850 în codul 843390000, efectul acestei reclasificări fiind atribuirea mărfii vămuite la grupul de mărfuri supuse impunerii cu TVA, deşi conform codului iniţial marfa era scutită de TVA.

Încercarea SRL"Antcat" de a clarifica problema dată cu reprezentantul biroului Vamal Nord (secţia clasificarea mărfii) nu a reuşit, deoarece reprezentantul Biroului a

refuzat să examineze argumentele înaintate, facînd referire la lege şi la o nota de recomandare, care nici nu i-a fost eliberată.

Prin actul de inspecţie din 09.08.2023 funcţionarul postului vamal Briceni Lomacinschii Marina a informat că declarantul nu a executat dispoziţiile organului vamal (privind achitarea sumei TVA pentru devămuirea mărfii), şi a solicitat ca SRL"Antcat" să înlăture neajunsurile depistate sau să plaseze mărfurile sub o altă destinaţie vamală.

Ca urmare, prin cererea nr.017 din 09.08.2023 SRL"Antcat" a solicitat anularea declaraţiei vamale nr.11601740 din 03.08.2023 care a fost înlocuită cu declaraţia de tranzit, pe motiv de lipsă a mijloacelor financare pentru achitarea TVA impusă în urma reclasificării mărfii şi lipsa depozitelor vamale în raza postului vamal Briceni.

Primind cererea nr.017 din 09.08.2023, funcţionarul vamal prin actul de inspecţie din 11.08.2023 a mai solicitat achitarea sumelor TVA şi a mai reţinut abuziv mărfurile SRL"Antcat" , autocamionul în care acestea se transportau şi conducătorul maşinii fară careva motive, ceea ce l-a impus să depună cerere repetată privind anularea declaraţiei vamale nr.020 din 15.08.2023 şi doar la data de 17.08.2023 funcţionarii vamali au permis transportarea mărfii vămuite sub regimul vamal de depozit vamal.

Cu toate acestea, actul administrativ care a stat la baza refuzului în validarea declaraţiei vamale nr.116017405 şi impunerea SRL"Antcat" a obligaţiei privind achitarea TVA - decizia de clasificare a mărfurilor nr. 10 din 04.08.2023, este unul vădit ilegal şi neîntemeiat.

Poziţia organului vamal privitor la clasificarea mărfii heder pentru floarea soarelui ca o "parte" din utilaj agricol nu are careva argumente juridice, avînd la baza doar opinia subiectivă a funcţionarilor vamali. Or, nefiind specialişti din domeniul tehnologiilor agricole, funcţionarii vamali se limitează în motivarea sa doar la faptul, că „hederul ar fi o parte componentă la combină agricolă". O asemenea concluzie ignorantă organul vamal nu a motivat nici prin careva concluzii tehnice, nici prin careva norme juridice, nici macăr din punct de vedere logic.

În realitate însă hederul nu este o "parte" , dar conform definiţiei este un utilaj agricol complex, destinat pentru taierea, adunarea şi transportarea masei tăiate către batoza combinei (în cazul recoltării directe), sau pentru stivuit recolta tăiată în andive (în cazul recoltării separate). Definiţia dată cade sub descrierea poziţiei tarifare 84335985 Altele (Secţiunea XVI, 84.33 Maşini şi utilaje pentru recoltat şi treierat produse agricole, pct. 19).

Hederul poate fi conectat nu numai de combine de cereale, dar şi la diferite tipuri de tractoare; faptul care nu permite clasificarea acestuia ca partea tractorului. Hederul ca utilaj agricol complex este constituit din mai multe noduri: o platforma care are în faţa aparatul de tăiere, despărţitoarele de lan, transportator (şnec), rabatorul şi mecanismele

(Je acţionare ale acestora. La rîndul lor fiecare din nodurile susnumite au în component friai multe piese, si anume: cutite, curăle, rulmenţi, tije, scripeţii şi pineoane de antrenare. Anume piesele respective şi cad sub descrierea poziţiei tarifare 8433900.

Netemeinicia poziţia organului vamal constă în ceea că organul vamal a schimbat codul vamal 843359850, care a fost atribuit acestei mărfii de către producătorul acestei mărfii din Ucraina, cu toate că codul vamal 843359850 din nomenclatura naţională corespunde întocmai codului vamal 8433598500 al nomenclaturii vamale ucrainene.

Cu atît mai mult, avînd careva dubii sau neclarităţi în privinţa mărfurilor vămuite, organul vamal avea obligaţia să aplice legislaţia vamală în favoarea plătitorului vamal, ceea ce evident nu a făcut.

În ordinea procedurii prealabile la 09.08.2023 SRL"Antcat" s-a adresat la Serviciul Vamal cu contestaţie nr.014 din 08.08.2023, prin care a cerut anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr.10 din 04.08.2023, emisă de postul vamal Briceni, Biroul Vamal Nord. Ulterior, SRL"Antcat" a mai înaintat la 22.08.2023 şi supliment la contestaţie cu argumente suplimentare.

Prin scrisoarea Serviciului Vamal nr.28/11-11645 din 07.09.2023 SRL"Antcat" a fost înştiinţat cu privire la prelungirea termenului examinării contestaţiei cu 60 zile. Prin răspunsul Serviciul Vamal nr.28/11-15102 din 09.11.2023, contestaţia a fost respinsă. Careva motive concludente pentru motivarea acestei soluţii Serviciul Vamal nu a prezentat.

În drept, acțiunea se întemeiază pe dispozițiile art.196, 208-212 Cod administrativ.

Solicită SRL"Antcat" anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr.10 din 04.08.2023, emisă de postul vamal Briceni, Biroul Vamal Nord, în cadrul examinării declaraţiei vamale electronica cu nr.116017405 depuse de SRL"Antcat" la 03.08.2023 la postul vamal Briceni al Biroului Vamal Nord.

La 03.07.2024 Biroul Vamal Nord a depus cerere de inadmisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, invocând că acest act reprezintă o operațiune administrativă.

Poziţia instanţei:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 03.12.2024 acțiunea în contencios administrativ s-a declarat inadmisibilă.

Solicitarea recurentului:

La 13.12.2024 SRL"Antcat" a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 03.12.2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii.

Argumentele părţilor:

<u>În motivarea recursului</u> a invocat că obiectul contestării în cadrul prezentei cauze l-a constituit decizia de clasificare a mărfurilor nr.10 din 04.08.2023, prin care Biroul Vamal Nord a reclasificat codul mărfii declarat de către recurentul SRL "Antcat" pentru

marfa vămuită (heder pentru floarea soarelui - 3 buc.) prin declaraţia vamală cu nr.116017405 - din cel declarat 843359850 în codul cu nr.843390000. Prin efectul deciziei de clasificare a mărfurilor nr.10 din 04.08.2023 organul vamal a supus marfa vămuită impunerii cu TVA, deşi conform codului iniţial marfa era scutită de TVA. Cu toate acestea, în pofida efectului juridic direct produs de decizia de clasificare contestată asupra drepturilor recurentului, şi anume reclasificarea şi aplicarea unui cod vamal care impune obligaţia achitării TVA, instanţa de fond a declarat ca inadmisibilă acţiunea depusă împotriva deciziei de clasificare, pe motiv că decizie de clasificare nu ar fi un act administrativ cu drept de contestare. În încheierea contestată instanta de fond a invocat că decizie de clasificare ar fi o operaţiune administrativă, care urmează fi contestată doar concomitent cu un alt act administrativ individual, care în opinia instanţei de fond ar fi o decizie de regularizare.

Invocînd necesitatea contestării unei decizii de regularizare, instanţa de fond nici nu s-a asigurat dacă o astfel de decizie de regularizare ar fi fost emisă în cadrul procedurii de vămuite discutate. Contrar poziţiei instanţei de fond, materialele cauzei atestă cu certitudine că o decizie de regularizare în cadrul procedurii de vămuire în baza declaraţiei vamale cu nr.116017405 nu a fost emisă deoarece procedură s-a finalizat fără regularizarea plăţilor de import, prin stabilirea unei noi destinaţii vamale - tranzit şi plasarea ulterioară a mărfii vămuite la antrepozit.

Deci, o decizie de regularizare nici nu putea fi contestată ca un act administrativ, aşa cum a sugerat instanţa de fond - pe motiv că nici nu a fost emisă. Prin urmare, invocînd necesitatea contestării deciziei de clasificare nr.10 din 04.08.2023 doar concomitent cu o decizie de regularizare, care nu există în natură, instanţa de fond sub un pretext artificial a limitat accesul liber al recurentului la justiţie.

Important este şi faptul că la examinarea întrebării cu privire la admisibilitatea acţiunii privind contestarea unei decizii de clasificare, în scris şi în mod verbal în şedinţa de judecată recurentul a invocat prevederile art.141/2 al.(4) din Codul vamal nr.1149/2000 care prevede: decizia Serviciului Vamal cu privire la clasificarea mărfurilor este obligatorie. Declarantul este în drept să conteste decizia în modul stabilit de legislaţia în vigoare. Spre mare mirare, instanţa de fond nu a aplicat art. 141/2 al.(4) din Codul vamal nr.1149/2000, dar şi nici nu a explicat motivul neaplicării. Din aceasta rezultă că instanţa de fond a comis o eroare juridică serioasă, limitînd contrar legii dreptul de contestare al recurentului care este în mod expres garantat de norma legală citată mai sus.

Prin cele menţionate mai sus se arată că încheierea instanţei de fond cu privire la inadmisibiltitatea acţiunii reprezintă un act de îngrădire nejustificată a accesului liber la justiţie, şi prin aceasta atinge dreptul la un proces judiciar echitabil garantat de art. 6 al. 1 CEDO.

În referința la recurs Biroul Vamal Nord a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii. A indicat că în cazul deciziilor a căror elaborare presupune mai multe etape, mai ales atunci când sunt adoptate la finalul unei proceduri interne, sunt atacabile, în principiu, doar măsurile care fixează în mod definitiv poziția autorității publice, la finalizarea procedurii respective, excluzându-se măsurile intermediare al căror obiectiv este de a pregăti decizia finală. Situația ar fi diferită numai dacă actele sau deciziile luate în cursul procedurii pregătitoare nu numai ar prezenta caracteristicile juridice descrise mai sus, ci ar constitui ele înseși ultima etapă a unei proceduri speciale distincte de cea care permite autorității să hotărască pe fond.

În acest sens, prin prisma celor sus desfășurate, decizia de clasificare nr. 10 din 04.08.2023 nu reprezintă un act final a unei proceduri generale sau speciale ce ar influența drepturile reclamantului, pe cale de consecință, nu beneficiază de calitatea de act administrativ susceptibil de a fi contestat separat prin mecanismul unei acțiuni în contestare în ordinea contenciosului administrativ, ci este o operațiune administrativă prin care a fost stabilit doar codul mărfii corect, urmată de un șir de acțiuni în cadrul controlului vamal, în procesul perfectării declarației vamale nr. 1160 I 7405 din 03.08.2023, care a fost invalidată la inițiativa declarantului cu înregistrarea declarației de tranzit cu nr.1160T200 din 16.08.2023, cu plasarea mărfii în antrepozitul vamal, cu perfectarea declarației de antrepozit nr.2070I86872 din 17.08.2023 (IM7), cu depunerea declarației vamale de import nr.2070 I 95407 din 07.09.2023, prin care „utilaj agricol pentru recoltat și treierat heder pentru floarea soarelui de modele: jsb-4,7-1buc.; jsb 6-1buc.; jsb 7.4-1buc.”, a fost declarat la codul tarifar 8433 9000 (rub. 33 a declarației vamale) fără a solicita scutirea 228, fiind vămuit cu achitarea integrală a drepturilor de import în mărime de 134234,55 lei.

Respectiv, instanța de fond, corect a ajuns la concluzia de a declara inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ cererea de chemare în judecată formulată de SRL”Antcat” vs Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal RM privind contestarea actului administrativ.

Atrage atenția instanței de judecată că declarantul, primind la 04.08.2023 actul de inspecție la DV nr.1160 I 7405, prin care s-a constatat declararea greșită a poziției tarifare, era obligat să se conformeze și să achite drepturile de import, și ulterior în caz de dezacord cu actul de inspecție să-l conteste conform procedurii stabilite de legislația în vigoare, fiind un act administrativ defavorabil.

În suplimentul la recurs SRL”Antcat” a menționat că în cadrul prezentei cauze, dar și în cadrul cauzei nr.3r-82/24,reprezentantul organului vamal a susținut că decizia de clasificare nu constituie act administrativ, ci o operațiune administrativă , iar actul

administrativ posibil de contestare în opinia organului vamal ar fi actul de inspecție la declarația vamală din 03.08.2024.

Examinând problema respectivă prin decizie emisă Colegiul de contencios administrativ a indicat că în cadrul procedurii de vămuire pot fi contestate și supuse controlului judecătoresc și alte acte administrative, decât actele de inspecție la declarația vamală.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art.242 Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Din analiza materialelor dosarului, instanța de recurs constată că copia încheierii contestate a fost expediată părților la adresa electronică la 03.12.2024. Recursul a fost declarat la 13.12.2024 prin intermediul poștei terestre /f.d.172-189/, prin urmare, recursul este declarat în termenul stabilit de lege**.**

Aprecierea instanţei de recurs:

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu încheierea contestată şi normele legale relevante speţei, completul Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră recursul neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art.243 alin.(1) lit.b) Codul administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

În acest context, instanța de recurs constată din actele cauzei următoarea stare de fapt.

La 12.12.2023 SRL”Antcat” a înaintat în instanţa de judecată acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord privind anularea deciziei de clasificare a mărfurilor nr.10 din 04.08.2023, emisă de postul vamal Briceni, Biroul Vamal Nord, în cadrul examinării declaraţiei vamale electronică cu Nr.116017405 depuse de SRL“Antcat” la data de 03.08.2023.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 03.12.2024 acțiunea în contencios administrativ s-a declarat inadmisibilă.

În motivarea soluției instanța de prim nivel a conchis că decizia de clasificare contestată constituie operaţiune administrativă ce este susceptibilă contestării doar concomitent cu actul administrativ care poate fi adoptat ulterior - Decizia de regularizare.

La 13.12.2024 SRL”Antcat” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 03.12.2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii.

Potrivit art.243 alin.2 Cod administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

În accepțiunea art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În baza art.195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

Articolul 207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ, stabilește că acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

La rândul său, art. 17 Cod administrativ, indică că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Iar, art. 20 Cod administrativ, prevede că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În virtutea art.39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Art.189 alin.(1) și (2) Cod administrativ, prevede că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În această ordine de idei, art.207 alin.(1) Cod administrativ, stipulează că instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ.Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Completul de judecată reiterează că în speță reclamantul/recurent SRL”Antcat” contestă decizia de clasificare a mărfurilor nr.10 din 04.08.2023, emisă de postul vamal Briceni al Biroul Vamal Nord.

Articolul 141^2 Cod vamal statuiază că

(1) Clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor şi normelor metodologice existente.

(2) În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor şi normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabileşte de către Serviciul Vamal.

(4) Decizia Serviciului Vamal cu privire la clasificarea mărfurilor este obligatorie. Declarantul este în drept să conteste decizia în modul stabilit de legislaţia în vigoare.

Astfel, organul vamal este în drept şi are competenţă legală să intervină şi să modifice motivat poziţia tarifară a mărfii supuse importului, cu încasarea deplină a drepturilor de import.

Instanța de prim nivel a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL”Antcat”, argumentând că decizia contestată reprezintă operațiune administrativă.

Completul de judecată remarcă faptul că operaţiunile administrative sau actele premergătoare sunt acele manifestări de voinţă sau acte materiale care nu produc efecte juridice prin ele însele, ci pregătesc emiterea unui act administrativ propriu-zis, fiind denumite şi forme procedurale prealabile actului administrativ. Actele pregătitoare sau operaţiunile administrative şi tehnico-materiale care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat nu pot constitui de sine stătător obiect al acţiunii în contenciosul administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele insele.

Dat fiind faptul că, în lipsa actului pregătitor sau exercitării unor operaţiuni tehnico-materiale, actul administrativ nu poate fi adoptat sau emis, iar dacă ar fi emis sau adoptat, nu ar produce efecte juridice, instanţa de contencios administrativ, în temeiul art.25 alin.(2) din Lege, verificînd legalitatea actului, este în drept, din oficiu sau la cerere, să se pronunţe şi asupra legalităţii acestor acte sau operaţiuni.

Operaţiunile administrative sunt acţiuni realizate de autorităţile administraţiei publice şi de funcţionarii acestora prin care se ajunge la adoptarea (emiterea) sau la aplicarea actelor administrative.

Cea mai mare parte a activității administrației publice este reprezentată de operațiuni administrative/operațiuni tehnico-materiale, ele fiind indispensabile în

realizarea sarcinilor publice. Operațiunile administrative prezintă o deosebită importanță, deoarece cu ajutorul lor are loc emiterea, executarea și controlul executării actelor administrative. De esența operațiunilor administrative ține faptul că acestea nu sunt producătoare de efecte juridice.

Altfel spus, operațiunile administrative neproducând efecte juridice nu pot fi controlate de către instanța de contencios administrativ în mod separat pe calea unei acțiuni directe și, în mod evident, nici pe calea excepției de nelegalitate.

În speță, completul de judecată apreciază întemeiată concluzia primei instanțe privind declararea inadmisibilă a acțiunii pe motiv că actul contestat nu reprezintă act administrativ, dar operațiune administrativă, care poate fi contestată odată cu actul administrativ, la caz, cu actul de inspecție sau decizia de regularizare a organului vamal.

La examinarea dezacordului manifestat de persoana interesată cu rezultatele activităţii administrative, reflectate într-un act administrativ emis, instanţa de contencios administrativ va examina întreaga procedură administrativă desfăşurată până la emiterea actului administrativ, verificând legalitatea tuturor operaţiunilor administrative efectuate în cadrul acestei activităţi administrative.

În caz de contestare a hotărârii emise la finele procedurii administrative, concomitent cu contestarea actului administrativ individual, persoana care pretinde că este lezată într-un drept al său, poate să conteste şi operaţiunile administrative, fapt prevăzut expres în art.15 din Codul administrativ.

În acest context, Curtea Europeană menționează că accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurîndu-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (Guérin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

Completul de judecată al Curții de Apel Nord atestă că motivele de casare, invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către prima instanță și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a încheierii atacate cu recurs.

Conform art.428 alin.1 Cod de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

Conducându-se de dispoziţiile art.243 alin.(1) lit.b) Codul administrativ, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord ,-

d i s p u n e :

Respinge recursul declarat de SRL”Antcat” împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 3 decembrie 2024, emisă în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL”Antcat” către Biroul Vamal Nord privind contestarea deciziei de clasificare a mărfurilor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător: Elena Grumeza

Judecătorii: Natalia Costaș Svetlana Ghercavii